

støttelsen af dette Udvalg; for det første vilde jeg spørge, hvorfor det skete under den Form, og dernæst, hvorfor man, dersom man fandt, at der var Anledning til at nedlægge dette Udvalg, saa ikke havde nedsat det tidligere, nemlig imellem 1ste og 2den Behandling, hvor det jo er sædvanligt, at Udvalg nedlægges. Men dette vilde have været — det er aabenbart, efter hvad der foreligger — ønskelige Spørgsmaal. Det viser sig nu, at Udvalget har været paa sin Plads, og har haft en stor, betydningsfuld Gjerning at røgte, som man ikke kunde vente vilde blive tilbørlig udført af Andre end af Finantsudvalgets enkelte Medlemmer, og som ikke kunde udføres af andre Iste-Finantsudvalgs-Medlemmer her i Thinget. Der er nemlig fremfat to Medaktionsforandringer. Det, som man egentlig kan kalde en Realitetsforandring, der er foreslaaet, skriver sig fra en tidligere Tid end Udvalgets Nedlæggelse. I det jeg altsaa udtaler min Glæde over, at vi have faaet et Udvalg til at røgte dette vigtige Spørgsmaal, skal jeg dog sige, at jeg naturligvis maa stemme for Forslagene, ikke fordi jeg tillægger dem overordentlig Betydning; i og for sig, men paa Grund af den smilende Udsigt, som der er til en Tillegsbetænkning. Jeg betragter saaledes Forslagene i Udvalgets Betænkning kun som en Firskillingss Afbetaling paa 1000 Rd., og det er, for at vi ikke skulle gaa Glip af Tillegsbetænkningen, at jeg ikke kan Andet end yde Forslagene min Stemme. Jeg maa takke den ærede Ordfører, som var den, der stillede Forslag om at faae dette Udvalg nedlagt; thi jeg hører virkelig ikke til dem, der tro, at der her ikke skulde være Noget paa Færde, saa at det skulde være her ligesom i det gamle Eventyr om Bjerget eller som Svensken siger „Bergan“, der havde født en Mus.

Winther: Det forekommer mig, at der i sin Tid har været god Anledning til at nedlægge dette Udvalg, men jeg maa tilføje, at den Betænkning, der her foreligger, og de Forslag, der foreligger, ikke have berørt den Anledning, der har været til at nedlægge dette Udvalg. Men Betænkningen indeholder ogsaa en Reservation om at give en Tillegsbetænkning. Jeg havde ønsket, at alt, hvad der kunde være af Nytt at foreslaa i denne Sag, var blevet opsat, indtil den endelige Betænkning forelaa, thi Udvalget har selv erkjendt, at Tiden var det for knap til at overveie Spørgsmaalet i det Hele, og dette maa man indrømme, da det kun har brugt en Dags Tid, og kun har holdt et eller to Møder til at gjenmeengaa denne ganske vist vigtige Sag. Jeg er derfor for mit

Bedkommende i nogen Forlegenhed, idet jeg ikke gjerne ønsker at deltage i en Afstemning, om saadanne Forandringer i den Slags Lov. Da det jo er bekjendt, at der er forskellige Opsættelser af denne Slags Loves Natur, saaledes som man har hørt det omtale fra en vægtig og vigtig Side, kan det maaske frembringe Konflikt i Fremtiden. Derfor vil jeg for min Part, afholde mig fra at stemme om Ændringer i disse Lovforslag og navnlig i Særbeleshed om den Forandring, der foreslaas med Hensyn til Lovens Titel. Jeg skal paa ingen Maade komme ind paa det Spor, som den ærede sidste Taler berørte; thi det forekommer mig virkelig, at han legede lidt med en Sag, der maaske har en større Betydning, end det ærede Medlem selv veed af. Jeg skal kun tilføje, at der er et Spørgsmaal, der heller ikke er nyt og ikke er fremdraget under denne Sag. Jeg hørte det nævne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Det er et Spørgsmaal, som tidligere har været omtalt her, men som paa Grund af de Erfaringer, vi have høstet, siden dette Spørgsmaal sidst var for, forekommer mig at burde optages igjen. Jeg har imidlertid ikke villet stille Ændringsforslag, men vil kun gjøre en Henstilling til det ærede Udvalg med Hensyn til dette Punkt. Et af Ændringsforslagene gaar ud paa i sidste Linie af § 1 at forandre Ordene: „bemeldte Lovforslag“ til „i det Forslag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar, der er Afgjorden forelagt“. Hvad enten dette Ændringsforslag vedtages eller ikke, antager jeg, at det vil være nødvendigt der at indføre en Bestemmelse, gaaende ud paa, at de Udgifter, som Regjeringen i Genhold til Loven foretager, ikke maa overskride Finantslovsforslaget i den Form, hvori det befinder sig i det Dieblit, da Loven gives. Vi have Erfaring for, at Regjeringen med Hensyn til visse Poster i det første Kvartal eller i den Tid, for hvilken den foreløbige Bevillingslov gjaldt, har foretaget Udgifter i Genhold til sit eget Forslag, men saa er der senere ved Lovens endelige Vedtagelse blevet gjort Forandringer deri saaledes, at vedkommende Posters Sum er bleven formindsket. Derved er der fremkommet den Uregelmæssighed, at der for eet Kvartal af vedkommende Finantsaar paa een Post har været en større Udgift end for hvert af de 3 følgende Kvartaler, og dette er en Uregelmæssighed, som man helst bør have. Naar Spørgsmaalet tidligere har været forhandlet, og det ikke er blevet godtgjort, at Sligt har været usfordent, forekommer det mig, at dette Spørgsmaal fortjener til 3die Be-